

Zarzut trzeci dotyczy tego, że porozumienia zawarte w tym samym dniu z Matrix i jego dystrybutorem, Niche, nie są antykonkurencyjne ze względu na cel. Zdaniem Servier Sąd naruszył prawo, kwalifikując te przedsiębiorstwa jako potencjalnych konkurentów i uznając płatności za szkodliwe i niezwiązane z polubownym rozstrzygnięciem sporu.

W ramach zarzutu czwartego Servier wskazuje na naruszenia prawa dotyczące porozumienia zawartego z Teva, które nie jest antykonkurencyjne ze względu na cel w świetle kontekstu prawnego i ekonomicznego, w który się ono wpisuje, a także w świetle jego ambiwalentnych skutków i komplementarności stron, zważywszy, że Teva, w przeciwieństwie do Servier, jest dystrybutorem generycznych produktów leczniczych w Zjednoczonym Królestwie.

Zarzut piąty oparty jest na naruszeniach prawa dotyczących porozumienia z Lupin. Sąd powinien był zbadać skutki porozumienia ze względu na jego co najmniej ambiwalentny, jeśli nie prokonkurencyjny zakres. Zarzut ten oparty jest pomocniczo na błędzie, który dotyczy czasu trwania naruszenia, a zatem obliczenia grzywny.

Pomocniczo Servier wskazuje w ramach zarzutu szóstego, że Sąd powinien był stwierdzić nieważność decyzji w zakresie, w jakim Komisja wymierza w niej karę za porozumienie zawarte z Matrix, poza porozumieniem podpisanym z Niche, podczas gdy nie chodziło tu o odrębne naruszenia.

W dalszej kolejności pomocniczo zarzut siódmy dotyczy żądania uchylenia wyroku w zakresie, w jakim Sąd potwierdził w nim sposób obliczenia grzywny.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-677/14, Biogaran/Komisja, wniesione w dniu 28 lutego 2019 r. przez Biogaran

(Sprawa C-207/19 P)

(2019/C 139/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Biogaran (przedstawiciele: M. Utges Manley, Solicitor, adwokaci A. Robert, O. de Juvigny, T. Reymond, J. Killick, J. Jourdan)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-677/14;
- stwierdzenie nieważności art. 1 (b) (iv), art. 7 (1) (b) i art. 8 decyzji Komisji C(2014) 4955 final [sprawa AT.39612 — Peryndopryl (spółka Servier)], w zakresie w jakim dotyczą one spółki Biogaran;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zarzucie pierwszym spółka Biogaran podnosi, że wyrok został wydany z naruszeniem prawa, ponieważ uznano w nim, że umowa licencji ma charakter noszący znamiona naruszenia z uwagi na to, że polubowne rozstrzygnięcie sporu ma antykonkurencyjny cel. Zdaniem skarżącej wyrok opiera się na szerokiej koncepcji pojęcia naruszenia ze względu na cel i pomija brak doświadczenia i oczywistego ograniczenia. Wyrok opiera się ponadto na błędnym kryterium prawnym, które pomija zarówno kontekst polubownego rozstrzygnięcia sporu zawartego pomiędzy grupą Servier i spółką Niche, jak i fakt, że ci ostatni nie byli potencjalnymi konkurentami.

W zarzucie drugim spółka Biogaran podnosi, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa zastępując uzasadnienie Komisji swoim własnym uzasadnieniem. Sąd uznał, że domniemana zachęta spółki Biogaran była „decydująca”, ponieważ zadecydowała ona o tym, że spółka Niche nie zdecydowała się na wejście na rynek. Jednakże ani w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, ani w decyzji nie podniesiono ani nie ustalono, że ta zachęta, określona jedynie jako „dodatkowa”, była „decydująca” w przyjęciu przez spółkę Niche warunków polubownego rozstrzygnięcia sporu.

W zarzucie trzecim spółka Biogaran twierdzi, że Sąd naruszył zasadę proporcjonalności oraz cele art. 101 TFUE uznając jej odpowiedzialność poza odpowiedzialnością spółki dominującej. Ponieważ Sąd orzekł, że spółka dominująca bezpośrednio uczestniczyła w naruszeniu i wykorzystwała przysługujące jej uprawnienia kontrolne tak, aby jej spółka zależna przyczyniła się do jej własnego zachowania noszącego znamiona naruszenia, w związku z czym spółka zależna została całkowicie pozbawiona autonomii, to nie może on uznać odpowiedzialności spółki zależnej poza odpowiedzialnością spółki dominującej, chyba że wykroczy poza to, co jest ściśle niezbędne do prawidłowego stosowania reguł konkurencji.

W zarzucie czwartym spółka Biogaran twierdzi, że wyrok należy uchylić, gdyż potwierdza on zasadę oraz sposób obliczania grzywny, pomimo złożonego i bezprecedensowego charakteru niniejszej sprawy oraz braku jakiegokolwiek decydującej roli spółki Biogaran.
